

Aed Levwerd Pommeranten Pries 2010 foar Hampie Bakker

Dit boattochtsje hê we te danken an de Yslaanse fulkaan. Dat lykt fer socht, mar ut sit soa. Toen wij as sjury - Gryt fan Duinen, Tom Sandijck en myn persoan - oans keuze op de pommerant fan dit jaar falle laten hadden, belde ik 'm op en froech of ut gelegen kwam even langs te kommen. Foar de tillefoan ferklappe wij nog niks en daarin onderskeide we oans fan befobbeld de proveensy: as un skriever de Gysbert Japicxpriis wint, dan doet de deputearde dat tillefoanys af. Wij fine ut wel soa fetsoënlek as we oanze pommerant even in de ogen kike kanne. En soa tooch ik op un sonnege middach in mei met un geheime missy naar Camminghaburen.

Ik wurdde hartlek ontfongen en toen ik ut over de pommerantepries had, wist-y meteen hoe earfol disse onderskeiding deur Aed Levwerd, een fan de groatste histoarise ferenigingen in ut land, is. Want hij had foar de aardechhyd kòrtleden syn eigen naam 'googeld', en toen kwam-y, hoe kan ut toefal daarbij helpe, út bij de de webside fan Aed Levwerd en de pommerantepriis fan ferleden jaar, toekend an Sietske Inberg-Mulder. In ut doopseel dat in ut sjuryrapport onthuld wurdde, wurdde herinnerd an de tyd dat Sietske bij de sosjale dienst werkte en toen was Hampie Bakker, de foetballegende fan de SC Leeuwarden, har sjef. Se kon ut minder treffe, sei se, „want wat un aardege kearel”.

By dy foetballegende, dy aardege kearel, was ik dus thús om te fertellen dat wij 'm as Pommerant fan 2010 eare wúden op de jaarfergadering fan Aed Levwerd op 2 juny. „Och heden”, seiden Hampie en syn frou Tienke in koar. „Dan binne wij met fekaansy in Portugal. De fekaansje is útsteld, anders hadden we d'r nou al seten, mar de aswolk fan de fulkaan het oans flychtúch an de grond houden.”

Dus wij as sjury hadden geluk dat wij 'm nou thús troffen, anders hadden we un probleem had. Nou had ut bestuur un probleem, mar dat was, de woarden fan de foetbalfilosoof Cruijff in gedachten dat elk nadeel syn foardeel het, op te lossen. En daarom sitte we nou met elkaar op 'e boat, en geve we Hampie Bakker hier de eare dy't 'm toekomt. In ut bijsijn fan family en kunde, un moai nustje Aed Levwerd-leden (Leovardianen) en wij binne bliid dat namens Cambuur waar iedereen nou met fakaansy is - direktEUR Alex Pama sit in Amerika - Jan Bruin, foar feul Leewadder foetballiefhewwers oek al un legende, bereid is de klub te ferteugenwoardigen. Ut had fanself moai weest as Cambuur de play-offs overleefd had, dan was ut dubbelfeest, mar meskyn komt dat d'r folgend jaar fan.

Welleswaar is Johannes Bakker geboaren in de Hollannerwyk, op 27 maart 1932, mar de húshouding ferhúsde al gau naar ut oasten fan 'e stad, earst naar de Azaleastraat en even later naar de Sontdwardsstraat, waar-y tot syn 25-ste woand het. Hoe't se an de naam Hampie komen binne, is foar hemsself un raadsel, mogelek was ut een fan de earste woardsjes dy't er sêge kon. Fan hús út het-y ut balspelletsje met de paplepel ingoaten kregen, ut was un echte foetbalfamily. Foetbald wurdde d'r op ut lantsje bij de Skoppershofstraat, onder de rook fan ut Cambuurstadion, en op syn tiende ferjaardag, 27 maart 1942 wurdde Hampie lid fan de foetbalfereniging Leewarden, in 1917 futkomen út in klup fan folksjonges, dy't se as teughanger fan lakskún Frisia wel De Klomp noemden en dy't binnen de kortste kearen deurdrongen was tot de hoogste regioanen fan ut amateurfoetbal.

Al bij de jeugd bleek Hampie un anwînst foar de klup, op syn seventiende kwam-y in ut earste, waar-y 20 jaar lang in speuld het, tot 1969. Syn kwaliteiten bròchten 'm oek in ferskillende ferteugenwoardegende elftallen, soa as ut Fries Elftal, ut Noardlek Elftal, ut Bondseltal, ut Ned. Luchtmacht Elftal en ut Ned. Militair Elftal. Hij speulde d'r met noardleke cracks, foetbalpommeranten as Abe Lenstra en Martin Koeman.

As enege speuler fan de vv Leewarden het-y fan dy twintig jaar tien jaar lang betaald foetballer weest, fan de tied dat Leewarden een semyprofklub wurdde, in 1954 tot de oprichting fan Cambuur in 1964.

Nou ja, wat hyt betaald: 20 gulden bij wînst, un tientsje bij gelykspel en toch oek noch 5 gulden na un ferloren wedstryd. Overdach, toen noch bij un sesdaachse werkweek, must hij ut ferdiene bij de soasjale dienst, waar oek feul collega's werkten dy't bij de vv Leewarden betrokken waren. Daar het-y 37 jaar werkt, waarfan 20 jaar as sjef fan de butendienstafdeling werkloashydsfoarsiening.

Een fan de hoogtepunten in dy tien semy-profjaren was ut kampioenskap fan de tweede divisij, dat se in 1957 behaalden deur un 1-6 overwinning op ut Groaninger Velocitas. In 1964 kon de vv Leewarden ut as semiprofclub nyt mear bolwerke. Ondanks de steun fan de gemeente en fan de stichting Je Maintiendrai liet ut bedrijfsleven ut afwete en sat de fereniging met un 'onoverbrugbare' skuld fan 120.000 gulden. Se musten noadgedwongen terug naar de amateurs.

Mar Sietse Westra, de leider fan ut earste, dy't oek overdach syn broad ferdiende bij de soasjale dienst, maakte sich fan dat moment af sterk foar un profklup, en hij wurdde daarbij steund deur pommeranten út de polityk soa as de Leewarder Tweede Kamerleden Vondeling fan de PvdA en Engels fan de KVP. Hun aksy had súkses en noch in datselfde jaar was de oprichting fan SC Cambuur un feit.

Hampie Bakker, de freesde stopper-spil, was 32 en in de bloei fan syn foetballevens, maar kreeg tot syn ferbazing en teleurstelling gyn kontrakt! Op 31 july, de ferjaardag fan syn fader, kwam Sietse Westra ut persoanlek ansêgen en dy had d'r sichtbaar groate moeite met. Ut hytte, Hampie was eigenlek al wat te oud, d'r must nij bloed in. Pas feul later sú Sietse Westra de ware reden onthulle. Hampie ging d'r op ut feld nochal stevech teugenan, en Vondeling, dy't in ut bestuur sat, had seid: we mutte gyn harde speulers hewwe, want dan krije we gyn sponsors. Hampie Bakker het un jaar lang met de smoar in lopen. Westra het ut sichself later kwalek nomen dat-y foar ut argument fan Vondeling omlêgen gaan is.

Mar rankune was Hampie freemd, ean dus hoeft ut gyneen te ferwonderen dat-y sich na syn aktive foetbaljaren as bestuurslid foar de folle honderd prosent insette. Daarbij is syn andacht foaral útgaan naar de jeugd. Sestien jaar lang, fan 1990 tot 2006, was-y de jeugdkoordinator en folgde hij as un groat pedagooch de ontwikkeling fan de jonge speulers, nyt alleen in sportyf, mar oek in soasjaal opsicht. Un jeugdopleiding is fan essensjeel belang foar de foetbalklup, en al even belangryk was ut foar hem om de relaasje fan de amateurferenigingen met Cambuur soe goed mogelek te houwen. Fandaar dat-y destyds bij de SC Leewarden al froeg ut inisjatyf nam foar un samenwerkingsverband. In un tyd dat foetbalklups ut dreech hewwe, soawel in de betaalde as de amateursektor, kan soa'n goeie samenwerking nyt genoeg benadrukt wurde.

In de stormen dy't Cambuur kennen het, is Hampie altyd himself trou bleven, deur gyneen gek te maken, al was ut soms un gekkehús. Na 2006 besloot-y ut wat kalmer an te doën, al het syn frou dat meskyn nyt altyd murken, want hij bleef nog wel alle weken ut weekprogramma in mekaar sleutelen, ontfong de gastferenigingen bij de thúswedstriden en fersorgde met syn maat Arno Gersjes rondleidingen in ut stadion. De laaste jaren fungeart er as eminent gasthear fan it arbitrale kwartet, en is er oek in dy sin nog steeds ut representatieve fisitekaartsje fan de klup.

Kòrt en goëd: ut is met folle oertúging dat de sjury Hampie Bakker foar syn permanente bijdrage an ut Leewarder sportleven foardraacht foar de Pommeranten Pries 2010.

Leewarden, 13 juny 2010

Oek út naam fan Gryt van Duinen en Tom Sandijck,
Pieter de Groot